

Psalmus

tamini scripturas: ipsi enim de me loquuntur. Amb. Qui cupit salutem dei meditari in lege: nec inde, avertit aliqua cura huius seculi. sequitur.

7 **U**iet anima mea et laudabit te: et iudicia tua adiuuabunt me.

De flagellis dei qui multipliciter adiuuant.

Uiet q. d. fiat manus tua: q. p. eam (uiuet anima mea) vita gr̃e in p̃nti et vita glorie in futuro (et laudabit te) tunc p̃mo Eccl. xv. Nō est speciosa laus in ore peccatoris. p̃. Nō est in morte qui me. sit tui: in infer. aut q̃s p̃fite. tibi (et iudicia tua). i. flagella tua quibus in p̃nti iudicas discernendo filios a nō filiis: nam filios flagellas: non filios parcis. Heb. xij. Filii noli negligere disciplinaz dñi neq; fatigeris dum ab eo argueris: quē enim diligit dñs castigat: flagellat aut oēm filiū quē recipit: in disciplina p̃seuerate filii q̃si filii offerit se dñs nobis: q̃s est filius quē nō corrigit p̃r: q̃ si extra disciplinā estis cuius oēs p̃cipites facti sunt: ergo oēs adulteri et nō filij estis (adiuuabunt me) multipliciter. primo qz carnē humiliat ne p̃ualeat sp̃i. ij. Cor. xij. Cum in firmior tunc potēs sum. Iterum Cor. iij. Licet is qui foris est n̄ homo corumpat̃ t̄n is qui intus est renouat̃ de die in diē. Secdo qz sp̃s a sup̃bia p̃seruat̃. ij. Cor. xij. Magnitudo reuelationū extollat me datus est mihi stimulus carnis mee angelus sabane qui me colaphisat. Tertio qz totū boiem custodit Ero. xij. Erat eis aqua quasi murus a dextera eoz et leua: Quarto qz diabolus p̃ horū patientiā flagellat Sap. xij. Cum nobis disciplinam das inimicos n̄ros multipliciter flagellas. Quinto qz eruditū. Die re. vj. Per omne flagellū erudicris iustū. Eiaic. xxvij. Solā ueratio t̄mmodo dabit intellectū auditui. Sexto qz accelerat ad patriā. Ps. Multiplicate sunt infirmitates eorum. p. ac. Septimo qz a pena liberat̃. Greg. Sancti penā p̃ntem lucrū putāt: qz p̃ banc eternā euadere nō ignorant. Octauo qz cor dilatāt. Ps. In tribulatione dilatasti mihi. Nono qz amorem dei oñdunt Apoc. iij. Ego q̃s amo arguo et castigo: p̃pter b̄ et multa alia bona q̃ faciūt iudicia dei in p̃nti bonis dicit̃. p̃ba. Exultauerūt filie iude p̃pter iudicia tua dñe: vel (iudicia tua) q̃bus iudicabis in futuro bonos et malos singulis reddens iuxta opa sua (adiuuabunt) in p̃nti p̃ timorē q̃ cauēnt mala supra. cōfige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui in futuro: qe a miseria et malo p̃sortio liberabūt et vitam eternā dabūt. Eia. xj. Iudicabit in iusticia paupes etc. Job. xliij. Videbit facie eius in iubilo: et reddet boi iusticiā suā. sequitur.

8 **Erraui sicut ouis que periit: quere seruum tuum quia mandata tua non sum oblitus.**

Pecorū oues errantē cōparat̃.

Erraui nouissime ap̃t̃ q̃ p̃sona p̃ totū psalmum loquebat̃. i. generalis iustus q̃ ne de bonis p̃dictis sup̃bire uideat̃: b̄ humiliter se errasse p̃fiteat̃ nō posse redire nisi a dño quereret̃ sicut ouis erras ad ouile non reuertit̃: nisi a pastore reducat̃. Dicit ergo (erraui sicut ouis q̃ periit) recte error bois error ouis p̃parat̃: nam ouis p̃dita p̃ se nō ualet reuerti ad caulā nisi a pastore req̃rat̃: sic nec homo post p̃ctm̄ redire ualet ad ecclesiam p̃ se nisi a x̃po requirat̃: vñ supra. Cor aut̃ eoz nō erat rectū cum eo nec fideles habitati sunt in testō eius. ecce error. ipse aut̃ est misericors et p̃pitius fiet p̃ctis eozum et ab̄dauit ut auerteret iram suā et recordatus est: qz caro sunt sp̃s uadeus et nō rediens: ecce requisitio pastoris et impotentia ouis p̃dita lupis exponit̃: sic et hō p̃ditus p̃ p̃ctm̄ lupis. i. demonibus exponitur supra. redisti nos tanq̃ oues escarū et in gētibus distitisti nos. Item supra. Posuerūt morticinia seruoꝝ tuorum escas uolatilibus celi carnes scōꝝ tuoz bestijs terre. Item ouis p̃dita nec fuga nec vi sua p̃t̃ effugere lupū sic nec hō post p̃ctm̄ diaboli infra. Perit fuga a me et nō est qui requirat̃ aiām meā Amos. ij. Peribit fuga a ueloce et fortis nō obtinebit uirtutē tuā et robustus non saluabit aiām suā et tenēs arcū nō stabit et uelox pedibus suis nō saluabit̃ et ascēsor eq̃ nō saluabit aiām suā. Item ouis p̃dita aliq̃n deuorat̃ aliq̃n vulnerat̃ et tabescēt moriēs nisi a pastore. p̃p̃is humerū reportaret̃: sic hō post p̃ctm̄ aliq̃n mouit̃ in p̃ctis et damnat̃: et b̄ est ouis deuorata. de qua d̄

Ero. xv. Extendisti manū tuam et deuorauit eos terra: aliquid penitet de p̃ctis et redire cupit quantum potest: nō p̃ualet p̃ se et b̄ est ouis vulnerata et languēs. De qua Roma. vij. Belle mihi adiacet p̃ficere aut̃ nō inuenio. Item Cañ. iij. Nunciare dilecto qz amore languet. Hāc pius pastor uenit querere et inuētam sup̃ p̃p̃ios humeros ad caulas ecclesie reportauit: qz penam in cruce sustinuit p̃ oibus peccatoribus qui uolunt de suis criminibus penitere: talibus siquidem ualet dñi passio. et de bis d̄ Deut. xxxij. Inuenit eum in terra deserta in loco horrosus et uaste solitudinis circūduxit eum et docuit et custodiuit quasi pupillam oculi sicut aquila puocās ad uolandum pullos suos: et sup̃ eos uolitans expandit alas suas: et assumpsit eos atq; portauit in humeris suis Lu. xv. Quis ex uobis homo qui habet centū oues et si p̃diderit unam ex illis nōne dimittit nonagintanouē in deserto et vadit ad illam q̃ perierat donec inue. eam. et cum inuenerit eā impo. in bu. suos gaudēs et ueniēs domū suā uo. amī. et uia. dicēs illis: p̃gratulamini mihi inueni ouē q̃ perierat. Quis b̄o. pastor x̃pus domus ecclesie: amici sancti: uicini angeli qui de reuersione peccatorū gaudēt: sicut d̄ in eadem p̃bola: errare uo est a recta uia deuare p̃ ueniū ambulare. Est aut̃ duplex uia recta p̃ quā itur in celū. i. uia baptismalis. i. innocētia. de q̃ d̄ supra. Non p̃uabis bonis q̃ ambulat in innocētia. Iterū ambulans in uia immaculata h̄ mihi ministrabit̃ uia penitēcialis. i. p̃nia. de qua d̄ Mat̃. vij. Arta est uia q̃ ducit ad uitā. Eia. xxx. Dec uia ambulate in ea. Dextera qz Sap. x. Iustū. i. x̃pm̄ deduxit dñs p̃ uias rectas. Igitur oēs errant q̃ ab his uis ueniāt h̄ sunt oēs q̃ mortali peccant. De q̃bus d̄ Eiaic. liij. Omnes nos q̃si oues erraui mus unusquisq; in uiam suā uedinauit. Item supra Errauerūt in solitudine uiam ciuitatis habitaculi nō inuenere et iterū. Effusa est p̃tentio sup̃ principes et errare eos sciat in inuio et nō in uia. Et nota qz dicit̃ (erraui sicut ouis que periit) nō aut̃ perit: qz iam ex p̃te inuēta et reducta est ad ouile: vñ ut totaliter reducat̃ orat̃ subdēs (quere seruum tuum dñe) qui nō p̃t̃ querere te: qz infirmus et contractus est p̃cem eius exaudiuit pius pastor: et uenit in mundū querere ouem erraticā Mat̃. xij. Venit filius hois querere et saluū facere qd̄ perierat. j. Pet. ij. Erratis sicut oues errantes. b̄ p̃uersi estis ad pastorem et ep̃m̄ aiaz v̄raz. Eia. xl. In brachio suo p̃gregabit agnos in sinu suo leuabit feras ipse portabit. Quesiuit aut̃ dñs boiem p̃ditū sicut p̃scator querit boiem submersum in aquis. aut sicut uenator feram. Et Diere. xvj. Ecce ego mittā piscatores multos dicit dñs et piscabunt eos. et post b̄ mittā eis multos uenatores et uenabunt eos de oi monte et de oi colle et de cauernis petrarū: rōnem aut̃ qualem cūq; quare dñs debeat seruum suū querere subiūgit dicēs: qz (mādata tua nō sum oblitus) licet non fecerim cū erraui: vñ et si aliq̃n peccat hō nō t̄n̄ debet dimittere alia q̃ tenet̃ facere.

Duplex uia recta per quam itur ad celum

Psalmus CXIX

Ad dominum cum tribularer clamaui: et exaudiuit me.

Ad dñm) Air iustus dum est in b̄ mūdo pegrinus est. vñ. ij. Cor. v. Dum sumus in b̄ mortali corpe pegrinamur a dño: et in p̃. Incola et pegrinus sicut oēs p̃tes mei: totū aut̃ desiderū dei oi pegrini est ut pacta peregrinatōe ad patriā reuertat̃. Nec interim pacē habz nec gaudiū donec finita pegrinatōe puenerit in patriā suam. Item alia uo duo sunt pegrino necessaria. i. uie cognitio: et uie distinctio. Cognitio quidē uie ne erret. Distinctio ne laborez. De uia actū est in p̃cedētibus p̃. s. a beati immaculati vsq; buc. Nunc incipit agere de distinctōe uie que q̃nq; gradibus p̃tinet̃: ut aut̃ q̃ dicēda sunt plenius cōfiscant̃ uidentū est qd̄ sit gradus q̃s ascēsor gradū: unde sit ascensus et quoz qua et ubi et p̃ quem et ad qd̄. Gradus apud latinos eque est ascēdentū et descēdentū. apud grecos aut̃ t̄m̄ descēdentū: h̄ aut̃ d̄ gradus p̃fectus uirtutū in q̃bus sola charitas mouet pedem: q̃ plus diligit plus ascēdit: quis ascēdit: uir iustus. vñ ascēdit et quō a mūdo

Ps. c. xix.

Duo necessaria pegrino

De ascensu graduum uiri iusti et primo quod sit gradus.

re virtute ad maiorem ad quid ad deum diligendū et vidē
 dum vbi in corde p quem p xpm qui descendit vt nos ascē
 dere faceret: vñ supra in ps. lxxxiij. dicit. **H**is vir cui? ē auxi
 liū abs te ascēdēs i corde suo disposuit i loco quē posuit
Et. xj. Bñ dictionē dabit legislator. **I**būt de virtute in virtu
 tem: videbif deus deozū in lyon. et alibi. **D**eus in gradib?
 ei? cogit. **E**t cū ples sint grad? q? ples sūt virtutes in qb?
 pficiūt viri iusti tñ hic nō ponūt nisi. xv. cantica graduuz
 in figura duozū testamētoz: ptes eñ veteris testamēti
 ebdomadi. i. septenario seruēbāt obseruātes septimam
 diem: septimā septimanā: septimū mensem: septimū an
 num: septime decadis q? dī iubilus: ptes vō noui testamē
 ti ogdolo ad seruūt. i. octonario seruātes octauam diem
 .i. dñicam ob reuerēciam dñice resurrectionis et missioms
 spūssancii: et octauas martyz celebrāt expectātes genera
 lem resurrectionē: octaua etate futuram: et ideo p septen
 nariū et octonariū duo testamēta significānt. **E**n **E**zech.
 xl. Legit sub eadem figura q? ascēsus portarū exterioris
 atrij erat in septem gradibus: interioris autē in octo: ppter
 qd vñ etiam **E**cl. xj. Da partes septem necnō et octo. **B**e
 acitudinem ergo quā ps. iupioz: vñ ita meritoz varietate
 cantauit isti quindecim psalmi qsi quindecim gradibus
 distinctius explicant quoz vna est intentio: et vnus titu
 lus s in materia differūt sicut in suis locis monstrabit: h
 igit primū canticū gradus vel primus gradus canticū est
 a malis seculi exire et vniuerse vanitati renūciare: q? vt
 ait **C**assio. **I**nitū pfectus spūalis est carnalia vicia relin
 quere et dño supplicare. vñ in veteri lege qñ gētile manci
 pium emebat: radebant vngues et capilli tondebant pū
 usq? in obsequio poneretur: q? prius oportet exuere vete
 rem vanitatem vt dñi obsequio mancipemur. **I**ntentio
 autē actoris in hoc ps. est monere ad ascēsum virtutum et
 gaudiū spūale. **M**odus bipartitus est ps. **P**rimo vir iu
 stus volens ascēdere videns multa obstacula et maxime
 detractorū et prauozū psiliariozū petit a linguis eozū libe
 rari. **S**ecōdo cōquerit de pmissione malozū ibi (ben mibi)
 finis circa intētionē atēdit: q? igit solo dei auxilio vir iu
 stus inniat dicit se volentem ascēdere nec valētem ppter
 multiplices laqueos irretietes eum ad dñm orasse vt euz
 liberaret: et h est (ad dñm) qui oia potest et oia scit et beni
 gnus est (cum tribularet) suggestionibus demonum lin
 guis aduersantiū et iniurijs psequentiū (clamaui) corde
 vt **S**usanna **D**an. xij. **Q**uia non clamor sed amor cla
 mat in aure dei. ore vt xpo **J**oh. xj. **O**pevt moyses **E**xod
 xvij. qui eleuatis manibus orabat: et sic amalech vinceba
 tur. ij. **P**aral. xx. **C**um ignoramus quid agere debeamus
 hoc solū residui habemus vt oculos nros dirigamus ad
 te (et exaudiuit me) .i. ad effectū audiuit me liberādo et ad
 gradū ascēdēdis pstitūdo. **E**t notat h tria circa clamoz
 orionis. primū rectitudo p h qd dicit (ad dñm) necessitas p h
 qd dicit (cū tribul.) deuotio p h qd dicit (clamaui) et iō fructu
 osa ē tal oio: vñ seqt (et exau. me) **N**ecessitas ē clamare
 facit ad dñm. **U**nde **D**ee. xj. **I**n tribulatioe sua cōsurgēt
 ad me **J**one. ij. **C**lamaui ad dñm de tribulatioe mea: et ex
 audiuit me de ventre inferi clamaui et exaudiuit vocē meā
Sreg. **M**ala q nos hic pmiunt ad deū nos ire compellūt
Et dicit **A**ug. **F**elix necessitas q ad meliora compellit: o
 rat ps. **I**mpie facies eozū ignominia et querent nomen
 tuū dñe: qui aliter nolunt iusti vō et in pspicitate et in ad
 uersitate clamāt ad dñm et querēt eum: vñ ps. **B**ñdicam
 dñm in oī tpe: s cum surgit necessitas intendit clamoz et
 semp audiunt: q? dñs aut oīno tollit necessitates: aut dat
 paciētia et fortitudinē sustinēdi qd est melior modus li
 berādi vt dicit **S**reg. **S**upra multe tribulatioes iustozū et
 de oibus his liberat eos dñs. **S**unt autē qtuor genera tri
 bulationū iustozū: **P**rimū dat ad pctozū purgationē. talis
 fuit tribulatio **M**arie **M**uth. xij. de hoc dicit **J**oh. iij. **H**oc
 p certo bz oīs q colit te: q? vita ei? si in pbatōe fuerit co
 ronabit: si at i tribulatioe fuerit liberabit: et si i corruptōe
 fuerit ad miaz tuā licebit venire. **S**ecōm dat ad hūiliatōz
 et pseruatoz vt i paulo. ij. **C**or. xij. **N**e magnitudo reuēla
 tionū extollat me da. ē mi. i. i. car. an. sa. q me col. **T**ercij

dat ad augmētū corone et pbatōne vt in iob. vñ **J**oh.
 xij. **Q**uia acceptus eras deo necesse fuit vt tentatio. pba
 ret te **S**ap. iij. **S**icut aurum in fornace et. **E**cl. ij. **I**n ig
 ne pbat auz et argenti: boies vō receptibiles in camino
 humiliatōis. **Q**uartū dat ad diuine glorie manifestatio
 nem vt in ceco nato **J**oh. ix. **Q**uis peccauit hic aut parē
 tes eius vt cecus nasceret. **D**ixit eis iesus. **N**eqz hic neqz
 parētes eius s vt manifestet oga dei in illo: ppter hoc dicit
 ps. vj. **Q**uater clamauerūt ad dñm cū tribularent et.
Bomine libera animam a labijs iniquis
 et a lingua dolosa.
Bomine libera) .q. d. q? me posuisti in gradu ascensionis in
 cipit ptra me irrisiones: detractōes: auersiones: a quib?
 p me expediri nequeo: idcirco (dñe) qui oia scis et potes:
 et benignus es (libera aiam meā) quam creasti ad imagi
 nem tuā redemisti sanguine tuo (a labijs iniquis) que de
 rident q iniqua suadent q pbibēdo deterrēt (et a lingua
 dolosa) que sub specie psulendi plus nocet dum dicit. vi.
 de quid facias: magnū quidē est forte deficiēs et turpe erit
 de his duobus dicit **E**cl. ij. **C**ōfitebor tibi dñe. infra. q? li
 beraui corp? meū a pditione a laqo lingue iniq? et a labijs
 opantiū mendaciū: bec duo frequēter pueris occurrūt. s.
 labiū iniquū et lingua dolosa vt a bono impediānt: vñ de
 his duobus corruit primus bō: siquidē labiū iniquū fuit
 quare pcepit vobis ne comederetis et nequa q? moriemini
 lingua dolosa fuit qua palliato sine psiliū dicitur est: eritis
 sicut dñi et. **B**en. iij. **D**einde vir iustus more deliberātis et
 querētis remediū sibi ipsi qsi alij loquēs ait.
Quid detur tibi aut quid apponatur tibi
 ad linguam dolosam.
Quid detur et.) vel dñs loquit volēs eū exercere. q. d. tu
 petit auxiliū (et quid det tibi aut quid apponatur tibi) q. d.
 quid poterit tibi dari auxiliū vel psiliū vel remediū q muni
 aris (ad linguā dolosam) .i. ptra linguā dolosā q iniqua
 suadet: vel psulendo nocet: vel detractādo pbibet psiliū
 summū est claudere aures **E**cl. xvij. **S**epi aures tuas
 spūis et noli audire linguā nequā **P**rouer. iij. **R**emoue
 a me os prauū et labia detrahētia sint pcul a te. **P**s. **Q**ui
 loquit inique nō direxit in pspetu oculoz meozū. **N**ota
 q est multiplex lingua mala. **P**rima lingua auaricie que
 semp loquit de terrenis **E**sa. xxxij. **E**rit qsi pbitōis de ter
 ra vox tua: et de humo eloquiū tuum musicabit **J**oh. iij.
Qui de terra est de terra loquit. j. **J**oh. iij. **D**e mūdo sunt
 et de mūdo loquunt: et mundus eos audit. **D**e hac lingua
 dicit **E**sa. xj. **D**issoluet dñs linguā maris egypti. **S**ecōda lin
 gua luxurie q. s. puocat ad luxuriā **E**cl. ij. **C**olloquiū il
 lius. i. mulieris qsi ignis exardescet. **T**ercia est inuidie q
 semp detrahēt bonis. **P**s. **L**ingua eozū gladius acutus
 hie. ix. **S**agitta vulnerās lingua eozū. **Q**uarta est sup
 bie q semp de magnis et impinetibus loquit. **P**s. **D**isp
 det dñs vniuersa labia dolosa et linguā magniloquam et.
Quinta est lingua gule q semp loquit de cibis et potibus
 et de differētis eozū. **S**exta est lingua pfidie. i. hereticozū.
Ps. **D**ilexisti oia verba pcpitatiois lingua dolosa. **I**tem
 posuerūt in celū os suū et lingua eozū trāsīuit in terra. **S**e
 ptima est lingua fraudulētie. i. aduocatoz. **D**e qua **E**cl.
 xvij. **L**ingua tercia multos pmouit et dispit illos de gē
 te in gēte. **O**ctaua est lingua diaboli. i. suggestio peti. **D**e
 qua **J**oh. xij. **A**n extrahere poteris leuiatan hamo et fune
 ligabis liguā eius. **A**b his linguis liberat multis modis.
Primo facit vt hō nō audiat. **P**s. **F**actus sum sicut hō
 non audiens **E**sa. xxxij. **Q**ui obturat aures suas ne audi
 at sanguinem: et claudit oculos suos ne videat malū: iste
 habitabit i excelsis. **S**ecō qñ facit q hō nō curat. j. **C**or.
 iij. **N**ibi p minimo est vt a vobis iudicer aut ab huma
 no die. **T**ercio quando facit q non credit illis. j. **J**oh. iij.
Nolite credere omni spūitui. **Q**uarto qñ facit q tales vi
 tuperant **E**cl. xvij. **L**ingua testificās adducet mortem
 si sufflaueris quasi ignis exardescet: et si expueris sup illā
 extinguet. **Q**uinto qñ facit boiem psidere in ipso qui vi
 det psiciam ei? **J**oh. xvj. **E**cce in celo testis me? ibi **S**reg.

Septēna
 rius nume
 rus et octo
 nari? duo
 testamēta
 significāt.

Duo q oc
 currit fre
 quēter cō
 uersis.

Nō q mlt
 iplex ē lin
 gua mala

Mltis mo
 dis liberat
 deus a lin
 gua mala

Necessitas
 clamare fa
 cit ad dñz

Quadrū
 plici sine si
 ue respē
 viri iusti
 tribulant
 seu fragel
 lanē i hac
 vita.

Qui testem in celo habet si respiciat ab hoibus non curat. Sexto qñ reuocat ad memoriam q de xpo mala dixit Job. xv. Non est seruus maior dño suo etc. Septimo qñ facit cogitare q p hoc reuertit ad deũ. Grego. Qui p laudes a se exire potuit ptumelijs cõpulsus ad se redit. Ps. Imple facies eoz ignominia et queret nomen tuum dñe. Octauo qñ facit boiem cogitare q ipse meruit qz frequenter de alijs maledixit Eccl. vii. Cunctis sermonibus qui dicunt ne accomodes cor tuum ne forte audias seruũ tuum maledicentẽ tibi: scit enim scia tua qd et tu crebro maledixisti alijs sequit.

Sagitte potētis acute: cum carbonibus desolatorijs.

Sagitte etc. Possunt esse verba viri iusti vel dñi sue in interrogatori rñdenti quasi dicat: tu queris qd remediũ poteris inuenire ne impediaris ab ascẽsu tuo poteris bñe scz verba sacre scripture exhortatoria ad pñerantiam et exempla sanctorũ qui aliqñ mali fuerũt et postea multũ pñecerunt in virtutibus vt Paulus: matheus: maria: dauid: et multi alij prius delicati: et hoc est (sagitte potētis acute) i. verba sacre scripture dabunt tibi in munimentũ cõtra linguã dolosã (cum carbonibz desolatorijs) vel (vastatorijs) i. cum exemplis scõz de morte pcti ad vitam grẽ pñerent: et rñdent hec duo duobus verbis q posuerat in interrogatõe. s. dari et apponi. Nam sagitte dant in arma: et carbones apponunt in pñolatione et alios accedat dicunt aut verba dñi sagitte acute: Primo qz penetrant vsqz ad cor: Heb. iij. Cuius sermo dñi et efficax et penetra aie ac spũs Eccl. xij. Verba sapiētis quasi stimuli et quasi clauis in altum defixi. Secdo qz vulnerant ad salutẽ. i. ad mortẽ peccati Esa. xij. Suscitabo sup eos medos qui argenti nõ querat: nec aurũ velint: s. sagittis paruulos inficiet. Tercio qz cito volant. Ps. Emitte eloquiũ suũ terre: ve. cur. ser. eius. et de pñicatoribus dñi Esa. lx. Qui sunt isti qui vt nubes volant: arcus vñ emittunt iste sagitte e sacra scriptura Job. xix. Arcus meus in manu mea instaurabit. Sen. ix. Ponã arcum meũ in nubibus celi Esa. i. viij. Cum sagittis et arcu ingredierit illuc. b. uis arcus lignũ durũ est vetus test. corda mollis nouũ te. Dicunt autẽ aliqñ sagitte ipsi pñicatores. Un ps. Sicut sagitte in manu potētis: ita filij excussorũ: pñicatores filij apoz et pphetarum qui grana a paleis sepauerunt Esa. xlix. Posuit me vt sagittam electam. Item penalitates seu infirmitates dicunt sagitte Job. vi. Sagitte dñi in me sunt: qrum in dignetio ebibit spm meũ. i. supbiam meã euacuat. Item tentatões apte et occulte: de apte dñi in ps. A sagitta volante in die: de occulta in ps. Intenderunt arcũ meũ rem amarã vt sagittẽ in occultis immaculatũ. Item ps. Abscõderunt sagittas suas. Item mala exẽpla. ps. Sagitte puuloz facte sunt plage eoz. Item detractores. Dicre. ix. Sagitta vulnerã lingua eozũ. Exẽpla vñ scõz dicunt carbones desolatorij vel vastatorij: qz p applicatiõnem inflammat et incendit ad amorẽ dei et vastant sibi et p nimis carnalem affectionem et secularẽ amorẽ Esa. xlvij. Non sunt prune quibus calefiat: nec focus vt sedeãt ad eum: ubi alia translatio habes carbones sedebis sup eos: hij erunt tibi in adiutorij et possent esse thema de bño Laurentio Prover. xxv. Si esurierit inimicus tuus ciba illuz si sitierit da ei aquã bibere: prunas em pgregabis sup caput eius. i. exẽplo tuo ad amorẽ puocabis illum.

Verba dñi qre affinitate sagittis.

Sagitte multipliciter dicunt in sacra scriptura.

Carbonis desolatorij vel vastatorij sũt exẽpla scõz.

Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est: habitauĩ cum habitantibus cedar: multum incola fuit anima mea.

Heu mihi Secda ps vbi querit vir iustus de pñixio ne maloz: licet em acceptis sagittis et carbonibus repulerit linguã dolosã et iam gradũ primũ ascẽderit: tñ qz ad huc triticiũ in area multitudine paleaz pñit: et quãto magis vir iustus pñit: tanto amplius malos et eoz astucias cognoscit: et etiã euãgelica silitudo docet qua dñi cum creuisset herba et fructũ fecisset tũc apparuerat zizania. Ma-

tbei. xij. Iustus ergo dum pñit videt mala multa q pñit us nõ nouerat clamat vices (heu mihi) inter malos posito (qz incolatus meus prolongatus est) i. b. uis seculi pñigratio: dum em sumus in hoc corpe pñigratur a dño vt dñi Cor. v. et cõquerit vir iustus de pñigratiõne incolatus. Primo ppter desiderũ patrie ad quã banelat in tantum q breue tps ex nimio desiderio videt sibi longũ etc. Secdo ppter defectũ bonozũ. Tercio ppter abundantia malozũ et de his duobus dñi Sec. iij. Non est veritas et nõ est misericordia et nõ est scia dei in terra: maledictũ et medacũ: et homicidiũ et furtũ et adulteriũ inuindauerunt et sanguis sanguine tetigit. Quarto ppter defectũ iusticie. qz. i. maior opprimat minozẽ. Hec est qui sup hoc faciat iusticia Abacuc. j. Quare nõ respicis sup inique agẽtes. et taces tuo rante impio iustiore se: et facies hoies quasi pisces maris Eccl. viij. Quia nõ pñerit cito cõtra malos snia: absqz timore vllõ filij hoim pñetrant mala. Quinto ppter inordinatiõne: qz frequenter mali pñouent et boni depñunt. Eccl. x. Est malum qd vidit sub sole qsi p errorem egredi ens a facie principis positi stultũ in dignitate sublimi: et diuites sedere deorsum. Sexto ppter piculorum multiplicatiõnem q vix enumerari pñt: qz cuitato vno cadit in aliud. Un Esa. xxij. Formido et fouea et laqueus sup te qui habitator es terre. et erit qui fugerit a voce formidinis cadet in fouea: et qui se explicuerit de fouea tenebit laqueo. Septimo ppter corpis grauitatem Sap. ix. Corpus qd corumpit aggranat aiam: et terrena inhabitatio depñmit sensum multa cogitatem. Octauo ppter mutabilitatem: qz bodie est homo sanus cras infirmus: modo lectus statim tristis: bodie diues cras pauper: bodie est par in terra: cras guerra: bodie est calidum: cras frigus: bodie sic cum cras pluuiosum: sic de alijs. Nono propter miserie multiplicatiõnem Job. x. de his duobus: homo natus de muliere breui vi. tpe re. mul. mi. qui quasi flos egre. et conter. et su. ve. vmbra: et nunq in eo. sta. pma. Decimo ppter tentatiõnem assiduitate Job. xxx. Qui me comedũt nõ dormiunt Job. vij. Tentatio est vita hois sup terram. Undecimo ppter bone societatis defectum: qz pauci sunt boni in mundo Eccl. ix. Est ciuitas et pauci in ea viri. Treñ. j. c. Quõ sedet sola ciuitas etc. Duodecimo ppter malozũ multitudinẽ Eccl. j. Scultozũ est infinitus numerus Job. xxx. Frater sui draconũ et socius strutionũ. Ezech. ij. Increduli et subuersores sunt tecũ: et cum scorpionibus habitas: et de hoc subiungit hic qsi assignas casam (habitauĩ cũ habitantibus cedar) vel (in tabernaculis cedar) i. cum malis et inquietis hoibus significatis p cedar qui interpretat tenebre: et sicut filius ismaelis psecutoris ysaac: qui cum sicut p ismael significat mali et carnales q pñit ad vetus test. psequerẽs bonos et spũales pñitẽs ad nouũ: vt dñi Gal. iij. Deinde ne videret cõqueri de corozali pñigratiõne subdit (multum) q. d. nõ est mirũ si teo leo et gemo: qz (multũ incola fuit aia mea) in hoc mundo vbi est pñigratio. qd dñi ibi est. ij. Cor. v. Dum sumus in hoc corpe pñigratur a dño: veruntũ anima q de deo cogitat et deum amat et in eo sperat et mundũ spernit: iam qdãmodo est cum deo sicut apls dicit Phil. iij. Conuersatio nra in celis est: s. illa q de mũdo cogitat et mundum amat illa reuera pñigratio est a deo. Unde Aug. Sicut corpus peregrinat locis: ita aia affectibus si deũ amat ascẽdit ad deũ si terram amat pñigrat a deo.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis impugnabãt me gratis.

Cum his q. d. nõ solum cum carnalibus habitauĩ imo etiam cum discolis et scismaticis qui scindunt catholicã vnitatem: et ideo graue est mihi volenti seruare pacem: et hoc est (cum his qui oderunt pacem) et ideo turbabãt alios (eram pacificus) ferens malos ita seruãt par: qñ scz mali patienter sustinent a bonis Roma. xij. Que pacis sunt sectamini (cum loquebar illis) admonendo et corri-

Qz vir iustus graue fert incolatum pñisvite seu moioptat ppter duodcam

genit impugnat... causa vt dicit... pñigratio... Qz vir iustus graue fert incolatum pñisvite seu moioptat ppter duodcam... Cum his qui oderunt pacem eram pacificus... Cum his q. d. nõ solum cum carnalibus habitauĩ imo etiam cum discolis et scismaticis qui scindunt catholicã vnitatem: et ideo graue est mihi volenti seruare pacem: et hoc est (cum his qui oderunt pacem) et ideo turbabãt alios (eram pacificus) ferens malos ita seruãt par: qñ scz mali patienter sustinent a bonis Roma. xij. Que pacis sunt sectamini (cum loquebar illis) admonendo et corri-

gendo (impugnabant me) verbis et factis (gratis) .i. sine causa vel sine adeptioe comodi: sic et iudei christi: vñ supra principes persecuti sunt me gratis.

ps. cx.

Psalmus CXX
Euaui oculos meos ad montes: vñ de veniet auxilium mihi.

Leuauit hunc secundus gradus .i. secundus p̄. gradualis in quo vir iustus diuinum petit auxilium. Primus gradus est exire de malis seculi. Secundus est petere diuinum auxilium congrue igitur sequitur iste gradus precedentem. Na de mundo exenti occurrit pericula: et ideo necesse est diuinum auxilium implorare sicut olim filij israel de egypto exiētes videntes egyptios plequētes ad dñm clamauerunt auxilium postulantes: vir ergo iustus q̄ supra gemebat inter malorum insidias: h̄ contra eas orat iuuari: sic p̄ p̄tinuatio p̄. Titulus autē est q̄ supra .f. gradus canticū .i. exultatio mētis de ascēsu spū ali. .i. de defectu virtutū. Intentio etiā eadē. .f. monere ad p̄fectū siue ad ascensum spūalem. Modus bipartitus est p̄. p̄mo orat. sc̄do qd̄ orauit p̄firmat ostendēs virtutē auxiliij impetrari ibi (dñs custodit) Primo ergo ad sanctos quasi ad balliuos dirigit orationē dicēs (leuauit) .i. fursum directi (oculos meos) interiores. .i. desideria et cogitationes (ad montes) spūales. .i. ad sanctos q̄ dicunt montes p̄pter eminentiā vite p̄pter cōstantiā paciētiē q̄ p̄us radios solis recipiūt qz ab eis ros lux ad valles descendit: sup̄ bos montes fundata est ecclia: vñ p̄. Fundamēta ei in montib⁹ s̄a.

Montes dicuntur sancti et christi. s̄ p̄mus mons sup̄ quē p̄mo fundata est ecclia est christus. Erat in nouissimis diebus p̄paratus mons dom⁹ domini in vertice montū. Mathei. v. Nō pōt abscondi ciuitas sup̄ montē posita: vñ ab hoc et h̄is montib⁹ dñs ecclia terra montuosa. Deutero. xj. Terra inquit ad quā ingredi mini possidendā nō ē sicut terra egypti de qua existi de q̄ iacto semine in hortorū more aque ducit irrigue: s̄ montuosa ē et campestris de celo expectās pluuiā. dicunt autē montes demones et boies sup̄bi. Esa. lxiiij. Utinam inquit dirumpere celos et descēderes a facie tua montes desuerēt ad bos nō sunt leuādi oculi qz tales nō sunt orādī nec imitandi nec in auxilium inuocādī s̄ ad p̄ores montes debemus leuare oculos p̄ vt visa eorum rectitudine nostrā rectitudinē cognoscamus qz opposita iuxta se posita magis elucefcunt. Job. xxxij. Respiciet boies .f. sanctos et dicit peccati et vere deliqui et vt eram dignus nō recepi. Secūdo vt visa eorum sanctitate erubescam et bona p̄fusione p̄fundant. Esa. xliij. Fili boies ostēde filijs isrl̄ templū et cōfundant ab iniquitatib⁹ suis. Tercio vt aciamur ad pugnā et paciētiā. j. Mach. vj. Ostenderūt elephātis sanguinem vne et mori. .i. christi et sanctos ad acueudū eos in plū. Osee ij. Quasi vnas in deserto inueni isrl̄ quasi p̄ma poma ficulnee in cacumine eius vidi patres eorum. Greg. Si facta antiquorum patrū ad memoriā reuocam⁹ nō erūt graua q̄ toleram⁹. Quarto vt in eis legamus qd̄ agere et q̄liter viuere debeamus. Job. xxxj. lib. scribat ipse q̄ iudicat vt in humero meo portē illū: liber ē christi: liber ē q̄libet sanctus. Gregori. Quia lectio ē vita sanctorum. Esa. Plicabunt q̄si liber celi. Quinto vt bonū p̄cipiam⁹ ex aspectu eorum. Be-ne. xxx. Posuit iacob virgas in canalib⁹ vñ effundebatur aqua: vt cū venissent greges ad bibendū añ oculos haberēt virgas et in aspectu earū p̄ciperēt. Sexto vt eorum gloriā admireremur et p̄siderem⁹ sicut regina saba gloriā salomonis. iij. Regum. x. Esaie. xxxvij. Attenuati sunt oculi mei suspiciētes. Septimo vt deo gr̄as referam⁹ sicut viginti q̄ tuor seniores. Apo. iij. dicēs Audite aialib⁹ dign⁹es dñe deus nr̄ accipe gloriā et honore et virtutē. Octauo vt inde auxiliū recipiam⁹ et hoc ē qd̄ sequitur (vñ) .i. a q̄bus sanct⁹ (veniet auxiliū mihi) sicut a montibus humozis et splendoris beneficiū descendit ad valles vt supra recipiāt montes pacem populo et colles iusticiā. Et nota qz leuare oculos q̄nqz accipit in malo. Esa. iij. p̄ eo qz eleuate sunt filie syō et ambulabūt collo extēto et nutib⁹ oculoꝝ rē. Eccl. xxxvj. Fornicatio mulieris in extollentia oculoꝝ q̄nqz in bono vt h̄ et ij. Paral. xx. cū ignozam⁹ qd̄ agere de hoc resi. ba-

Montes leuare oculos ad montes: id est ad sanctos et iustos. Et nota qz leuare oculos q̄nqz accipit in malo. Esa. iij. p̄ eo qz eleuate sunt filie syō et ambulabūt collo extēto et nutib⁹ oculoꝝ rē. Eccl. xxxvj. Fornicatio mulieris in extollentia oculoꝝ q̄nqz in bono vt h̄ et ij. Paral. xx. cū ignozam⁹ qd̄ agere de hoc resi. ba-

benus vt ocu. n. di. ad te. similiter declinare oculos q̄nqz accipit in malo. vñ supra oculos suos statuerunt declinare in terrā. Prouer. xvij. Oculi stultoꝝ in finib⁹ terre. q̄nqz in bono. Luc. xvij. de publicano q̄ desixit oculis in terrā orabat. Itē p̄ montes p̄nt intelligi duo testamēta vetus sc̄s et nouū ad quoz operationē alie scientie dicunt valles et de h̄is dñs in ps̄. inter mediū montū p̄rāsibunt aque de medio petraz dabūt voces ad bos montes ascendit maria cōcepto iesu Luc. j. anima visitata spūsancto ad bos montes fugit loth vt saluaret. Gen. xix. sup̄ bos montes requieuit archa post diluuiū Gen. viij. h̄ij sunt montes garizim et ebal. Deutero. xxxij. Garizim interpretat diuisionē ab sc̄sio hoc ē nouū testa. docēs diuisione et abscisione a peccato et mūdo. ebal interpretat vetus vorago vel acruus lapidū hoc ē vetus te. qd̄ recte dñs vorago p̄pter p̄funditatē iudicioꝝ et obscuritatē figuraz et acruus lapidū p̄pter multitudinē p̄minationū et duriciā iudicioꝝ ad bos montes leuandi sunt oculi qz inde venit lumē vere cogitōis Gen. xvij. Cū leuasset abraā oculos apparuerunt ei tres viri stantes. p̄e eum p̄ tres viros tres p̄sone intelligūt q̄. rū visio siue cognitio datur illis q̄ ad bos montes oculos suos leuāt. Dicit ergo vir iustus (leuauit oculos meos) interiores. .f. intellectū et affectū (ad montes) videndos et cogitoscendos (vñ venit auxili. mihi) .i. multiplex cognitō q̄ auxiliat ad glorie assecutionē et gebenne euitationē cogitōis. n. p̄missionib⁹ et cōminatōibus que sunt in duobus testamentis multū iuuamur ad fugam mali et amorē boni s̄ ne crederet aliq̄s qz sancti vel scriptura hoc haberet ex se. vt. s̄. iuuare posset et ita poneret spes in eis ostendit qz omne auxiliū a dño ē q̄ auxiliat p̄ eos et qz ipi p̄uiunt a dño habent et hoc est.

Per montes intelligit duo testamēta ad q̄ sunt leuandi oculi.

Auxilium meum a domino qui fecit celum et terram.

Auxiliū me. p̄ quoscūqz detur (a dño) et nō ab illis licet p̄ eos sit tanq̄ mediatores illi. n. ministri sunt illuminatiōis. deus autē auctor q̄ est lux vera vt dicit Aug⁹. Illuminās oēm hominē ve. in hunc mū. (q̄ fecit ce. et terram) .i. oē inuisibile et oē visibile oē spūale et oē corpale. Et nō qz auxiliū hominis a deo est a quo est omne bonū. Iaco. j. Omne datū optimū rē. in deo. Osee. xij. p̄ditio tua israhel. supple ex te est. tñ in me auxiliū tuum. Itē est cum domino qz et deus hominē iuuat et homo deū. j. Cor. iij. dei ad iutores sum⁹. Itē p̄ deū. vñ oēs orōnes fere terminant p̄ dñm nr̄m. sequitur.

Auxiliū boies ē a deo i deo cū dō et p̄ deū

Non det in commotionem pedem tuum neqz dormitet qui custodit te.

Nō det vir iustus letus et securus de auxilio dñi q̄ nū q̄ deserit sperantes in se: sibip̄si loquit̄ dicens (nō det) .i. nō dabit dñs. .f. (in cōmotionē) ruine (pe. tuum) .i. affectum tuū. q. d. dñs nō sinet te cadere q̄dū sperabis in eo. Prouerbio. iij. Custodi legē atqz cōsiliū et erit vita anime tūc ambulabis fiducialiter in via tua et pes tuus non impinget dñs erit in latere tuo et custodiet pedem tuū ne corruas (neqz dormitet) .i. nō dormitabit. .i. nō p̄mitteret te dormire. .i. pigritare qd̄ plus ē. q. d. nō sinet te cadere a fide: neqz impigritari dñs (q̄ custodit te) omni tpe. Esa. xxxvij. nocte et die seruo eam. .i. animā vel ecclēsiā.

Ecce non dormitabit neqz dormiet: q̄ custodit israel.

Ecce. q. b̄ndico qz (nō dormitabit) qz (ecce) .i. palā ē. qz (nō dormitabit) .i. nō sinet dormire te neqz (dormiet) id ē neqz sinet dormire (q̄ custodit isrl̄) nō dicit q̄ custodit illū vel illā s̄ (q̄ custodit isrl̄) ac si diceret si vis ab eo custodiri esto isrl̄. .i. vir vidēs deū nūc p̄ fidē postea p̄ speciē. hic ē custos de q̄ dñs Esa. xxx. ad me clamat ex seyr custos qd̄ nocte et dixit custos venit mane et nor si q̄ntis q̄rite p̄uertimini et venite et attende qz nō ait p̄ p̄teritū. nō dormitauit neqz dormiuit s̄ p̄ futurū (nō dor. neqz dor.) dormitauit est mortalis dormiuit mortuus sicut ipemet dicit ego dormiui et soporatus sum s̄ resurgēs ampli⁹ nō dormitauit.

4